

MUSIKALISKA KONSTFÖRENINGEN

STIFTAD 1859

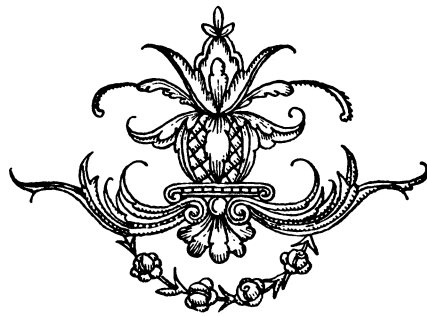
FEM SÅNGER

(POSTHUMA)

FÖR EN RÖST MED PIANO

AV

WILH. STENHAMMAR

STOCKHOLM 1928

MUSIKALISKA KONSTFÖRENINGEN

STIFTAD 1859

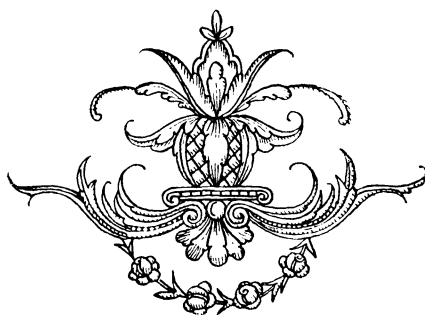
FEM SÅNGER

(POSTHUMA)

FÖR EN RÖST MED PIANO

AV

WILH. STENHAMMAR

M E L O D I

Bo Bergman

Allegretto.

SÅNG.

Ba - ra du går ö-ver mar - ker - na, le - ver var

PIANO.

*soave
con Ped. sempre*

käl - la, sjung - er var tu - - - va ditt namn. _____

Sky - ar - na brin - - na och par - ker - na su - sa och fäl - la

cresc. *dim.*

lö - vet som guld _____ i din famn. _____

pp *ad.*

Och vid de skum - mi - ga strän - der - na hör jag din

*

stäm - mas vag - gan - de våg - - sorl till tröst. Räck mig de

cresc.

äl - - ska - de hän - der - na. Mörk - ret skall

espress.

skrä - mas. Kva - let skall släp - pa mitt bröst.

dim. *pp* *Ped.*

Ba - ra du går ö-ver äng-ar - na, ba - ra jag ser dig van-dra i

dolcissimo

fjär - - - ran för - bi, dar - ra de e - - - vi - ga

cresc.

strängar - na. Säg mig vem ger dig mak - tensom

f è press. *dim.*

blir me - lo - di?

p *più p* *pp* *Red.* ** Red. **

UNDER VINTERGATAN

Bo Bergman

Lento.

Högt i det hö-ga slår vinter-ga-tan sin bro. En-sam och fri jag går

p sempre ben legato

som i en främmad stad. Hem-lös fast jag har hem, ro-lös fast allt är ro.

läng-tar jag, men till vem, hop-pas jag, men på vad? Snön gör det tyst, och år

låg-gastill å-rens rad. Vän-ner, ung-dom och tro djupt i det dju-pa bo.

Skizz till Amiens' sång "Blås, blås, du vintervind"

ur "Som Ni behagar"

W. Shakespeare, övers. av C. A. Hagberg.

1. Blås, blås, du vin-ter-vind! Hur skarp e-mot minkind du
2. Frys, frys, du vin-ter-frost! Så djupt ej tär din rost som

Corni.

ock-så va-ra må, så grymt du ic-ke bränns som o-tacks plå-ga känns i själ-ens djup än-
en väl-gärning, glömd. Mer lin-drigtär ditt band av is kring hav och land, än köld i själ-en

då. } Hej ho! Sjung hej ho, hej ho i det grö-na!— Falsk är ju all vänskap och föl-lor de
gömd. }

skö-na.— Vill slikt du ej rö-na,— så fly i det grö-na.

MINNESÅNG

E. A. Karlfeldt

Passionato.

A - mour, a-mour! Min kärlek är en lur _____ som ro-par högt på stri-dens

dag e-mot ditt hjär - - tas mur. A - mour, a-mour! Min kärlek är en sträng som

dar-rar svag och drömman-de i mör-kret vid din säng. _____ A - mour, a - mour! Min

kär-lek är en fur _____ som stö-der stark på stormens berg din lyc-kas lug-na bur. A -

mour, a-mour! Min kärlek är en ek vars vir-ke blir ditt hel-gonskrindå du är död och blek. _____

"Orfeus med sin lutas klang"

ur "Henrik VIII."

W. Shakespeare.

Molto Adagio.

Or-feus med sin lu-tas klang

skogens träd och klippor tvang sän - - ka sig och lyss-na tyst. Vid hans to-nerblom och blad

lyf-tes som närregnets bad de-ras tröt-ta kal-kar kysst. Allt, som rördes av hans sång,

själ-va havets böl-jegang stil - - la blev och sjönk till ro. I var ton, som klingar klar,

tröst för kval och un-derbar lä - - kedom för hjär - tat bo.